

שבת
שלום!

ביתנו הדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרב"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

לא מדווחים להורים

כלל שלישי שעלינו לשמור עליו הוא: את המריבות משאירים בבית, אסור לספר להורים או למשפחה. בעיות בין בני הזוג, פְּתָרוּ בבית או אצל מנחה זוגי.

הסיבה העיקרית לכך פשוטה, ההורים אף פעם לא יכולים להיות ניטראליים, מְפִינָן שהם קרובים לאחד הצדדים. גם אם הם ינסו להיות לא משוחדים, זה לא יקרה כי 'אדם קרוב אצל עצמו'. סיבה נוספת: ההורים והמשפחה עלולים לקבל תדמית שלילית על בן הזוג לכל החיים. ואפילו שהם כבר השלימו, ועברו שנים, והכל הסתדר, עדיין הם חושבים שיש משהו, ואומרים לעצמם: 'היא בטח סובלת בשקט...' או: 'הוא למד לשתוק כי אותה אי אפשר לשנות...' ודברים כיוצא בזה.

זאת ועוד, לפעמים הורים או קרובי משפחה עלולים ללבות את המריבה, אף על פי שהאש כבר שְׁקֵטָה, על ידי אמירות מרומזות או חקירה גלויה שתגרום לליבוי הכעסים שוב. או שהם יביעו דעה ויתנו עצה לא נכונה ויגרמו לקרע אמיתי ביניהם.

הכלל האחרון בנושא המריבות הוא 'ימין מקרבת'. אמרו חז"ל: 'לעולם תהא שמאל דוחה, וימין מקרבת'. המריבה צריכה להיות תחת הכותרת: 'שמאל דוחה'.

מעניין לראות שאת המריבות, אנחנו יודעים לעשות טוב מאד עם כל הרגשות והכעסים... וכשמגיע התור של 'הימין מקרבת', אנו נעצרים מלומר מילים מרגשות מחברות ומפייסות.

כבר למדנו ששמאל היא היד החלשה, וימין היא היד החזקה. שמאל - הביקורת, וימין - המחמאות. לכן, אחרי מריבה, צריך להגביר את הימין פי כמה וכמה מעוצמת המריבה.

סיימנו את המריבה, התותחים נדמו, עכשיו מגיע הזמן 'לימין מקרבת' ולומר מילים מרגיעות ומקרבות.

תאמר לה: אשתי היקרה, את יודעת שאני לא אחליף אותך באף אשה אחרת... בהזדמנות זאת אני מכריז שאת הכי מיוחדת בעולם... ואם אמרתי איזה מילים פוגעות, דעי לך שלא הייתה לי כוונה לפגוע בך וכל מה שנאמר היה רק מתוך לחץ... אני רוצה לומר לך "לילה טוב!"

וגם היא תאמר לו: אני רוצה שתדע שכל המילים שאמרתי נאמרו כי הייתי נסערת... אבל האמת שאין כמוך בכל העולם, אני מודה לקב"ה שנתן לי בעל כמוך.

כן ירבה וכן יפרוץ

בני ישראל ירדו לגלות מצרים. ארץ מצרים היתה ארץ קשה והיה להם גם מלך קשה. מצרים כשמה כן היא - מלשון מייצרים, אי אפשר לצאת ממנה. בתחילתה היתה מ"ם פתוחה ובסופה מ"ם סגורה. ובאמצע אותיות "יצר". מי שהיה נכנס לשם היה שוקע בתאוות ובכישוף ולא יכל לצאת. גם פרעה מלך מצרים היה קשה, אם נקרא את המילה פרעה משמאל לימין - נקבל את: הערף - מלך קשה עורף. פרעה שם לב שעם ישראל מתרבה בקצב מסחרר "ובני ישראל פרו וישרצו במאד מאד" יש כאן שש מילים שמלמדות על התרבות, ואמרו חז"ל - מכאן למדנו שאמותינו היו יולדות ששב בכרס אחד, כלומר כל לידה ששישה! פרעה לא אהב את הריבוי ועשה ישיבת קבינט. הוא הגיע למסקנה שעם ישראל מתרבה כיוון שיש להם כח לקיים מצוות פריה ורביה.

ואז התקבלה החלטה קשה שהיא היתה הגזרה הראשונה - "ויעבידו את בני ישראל בפרך" פרעה שיעבד את אבותינו ורצה לשבור אותם גופנית ומוראלית. אבל זה לא הצליח לו "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ". מיד אח"כ הוא גזר גזירה שנייה: הוא התנכל ליולדות באומרו למיילדות העבריות "ויואמר בילדכן את העבריות וראיתם על האבנים אם בן והמיתן אותו ואם בת היא וחיה" פרעה החליט להגיע לשורש, לחדר היולדות. אבל המיילדות שפרעה ופועה לא הקשיבו לו והמשיכו לילד כרגיל. ואז גזר פרעה גזירה שלישית שמימות העולם לא נגזרה כמותה "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו..." מאות אלפי ילדים הושלכו לנילוס למקום רביצת התנינים. וכ"כ למה? כיון שפרעה חזה בכוכבים וראה שנולד מושיען של ישראל והוא עתיד ללקות במים. ובאמת משה לקה במים במי מריבה כשהכה על הסלע. ופרעה רצה שכאן הוא ילקה על המים אבל יושב בשמים ישחק ופרעה וכל חילו הם שטבעו במים בקריעת ים סוף.

בגזירה האחרונה קרה דבר מענין. הרי כל גזירת השלכת הילדים היתה בגלל שנולד משה רבינו, ורק אחרי ששה חודשים אמו שמה אותו בתיבה ביאור. ובדיוק באותו היום יורדת בת פרעה לרחוץ ביאור ופגשה בתיבה ואז בת פרעה החליטה לגדל את הילד. והיא הביאה אותו לבית אביה ומשה לא רצה לינוק מאף מצרית ואז מרים קראה לאמו יוכבד שהיא תניק וגם שילמו לה על זה. הפלא ופלא, כל מה שרוצה לעשות קרה להפך, הוא רצה להרוג את משה ובסופו של דבר גידל אותו, רצה להפרידו ממשפחתו ובסוף קרא לאמו שתניק אותו ועוד נתן לה שכר!

מכאן למדנו שאין עצה ואין תבונה נגד ה'. כל מה שפרעה רצה ותכנן לעשות לעם ישראל התהפך לטובה והתהפך עליו לרעה. את השם "משה" נתנה בת פרעה. ומכל עשרה שמות שהיו למשה זה נבחר ונכתב בתורה מפני מסירות הנפש של בת פרעה שגדלה ילד עברי בבית אביה. ואם נשים לב היא קראה לו משה ולא מושי, בלשון הוה, כיון שתפקידו של משה רבנו היה למשות את עם ישראל מתוך מצרים ומתוך כל הצרות שעתידים לעבור. ובאמת אומר הזהר הקדוש שמשה היה הגואל הראשון והוא יבא עם הגואל האחרון.

בברכת שבת שלום - הרב אבנר קוואס

מה היתרון בלהיות זקן סניילי?
שכל יום פוגשים בחברים חדשים...

רופא השיניים שואל קשיש: "השיניים שלך כואבות גם בזמן השינה?"
הקשיש: "אני לא יודע, אנחנו לא ישנים ביחד..."

גדיה

"ע"י קיום תורה ומצוות בעולם הזה - מכינים אנו את חלקנו לעולם הבא"
(רבי נחמן מברסלב)

פתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

חינוך או אילוף

ישמעו מילים כאלו, אתה מבין? ... התמונה של סבא שלך ז"ל לא תשמע דיבורים כאלו, אתה קולט? ... ואז האבא סיכם ואמר לו: מושיקו, תשמע אותי טוב טוב, אם תדבר יפה תקבל במבה, אם לא תדבר יפה תקבל בומבה... לאחר חודשיים מושיקו שינה את סגנון דיבורו והתחיל לומר מילים יפות ועדינות. - אבי, האם אתה מוכן ללכת עמדי? קוראים יקרים, האם מושיקו מחונך או מאולף? כאן חלק מההורים יאמרו שהוא מחונך, הראיה לכך שהתוצאה הושגה, כי הילד מדבר יפה. אבל לכולנו ברור שזה זמני בלבד, והילד יותר מאולף מאשר מחונך. לצערנו, הרבה מאד הורים משתמשים בשיטת 'השוט והגזר'. ואם כן, יש מצב שאנחנו בעצם מאלפים ילדים. אם זהו אילוף, אז מהו חינוך?

המילה אילוף, קצת צורמת כשמדברים על חינוך ילדים. אילוף שייך יותר לבעלי חיים ולא לבני אדם. אז למה אנחנו משתמשים בכל זאת במילה 'אילוף'? שתי תשובות לדבר: א. כדי לתת ניגוד למילה חינוך, ודרך זה נוכל להבין יותר את יסודות החינוך. ב. אנחנו בעצמינו נעזרים לפעמים בשיטת האילוף. נקדים ונאמר, שכמו בחולי הגוף, כך בחולי הנפש. אם יודעים לתת את הדיאגנוזה הנכונה כבר יש בידנו חצי תרופה. רופא טוב אינו הרופא שמחלק תרופות בדרך של נסיון על המטופל, אלא באבחון נכון וקולע של הבעיה. ניתן דוגמא, מושיקו, ילד בן שבע, נכנס הביתה כשאבא היה בסלון. הוא אמר מילה גרועה ששערותיו של אביו סמרו. אביו קרא לו, נתן לו פליק ואמר: האזנים של אבא שלך לא

סיפור לשבת

הרב חיים מצליח מאזוז זצ"ל הי"ד

רבינו לפרנסתו עבד כמתווך. בחודש הראשון לעבודתו, הקדיש את רוב שעות היום לענייני התיווך, ואילו את שעות הלילה הקדיש ללימוד תורה. והנה, בסוף החודש מצא, כי הרוויח ארבעים אלף פראנק! "ישבתי על שולחני", גילה את לבו לאחר שנים לילדיו ותלמידיו, "ונדהמתי לראות את סכומי הרווח שהיו פי עשרים מהמשכורת, שהייתי מקבל! ואז הרגשתי, איך אהבת התורה, שהייתה חקוקה בעצמותי במשך כעשרים וחמש שנים רצופות, נחלשת ומתפוגגת קמעא, ואת מקומה כובשת תאוות הממון. כאב עצום מילא את ישותי, חשתי, כי אם לא אעצור את העגלה עכשיו, היא תחל לצבור תאוצה ולנוע במהירות רבה, עד כי לא ניתן יהיה כבר לעצור אותה. מיד קיבלתי על עצמי באותם רגעים לעבוד אך ורק שלוש שעות בלבד ביום, מעשר עד אחת, וכל שאר היום יהיה מוקדש ללימוד התורה הקדושה בלבד!" עוד בהיותו נער צעיר לימים, היה מתכתב כבקי ורגיל עם גאוני עולם מצוקי ארץ מארצו, ואף מעבר לים. אחד מאדירי התורה, שאיתם היה בקשרי מכתבים, היה הגאון הנודע, המקובל האלוקי רבי עובדיה הדאיה זצ"ל. רבי מצליח שלח את מכתבו, ובו שאלה ותשובה הלכתית האם מותר ללמוד לכתוב כתב לועזי וחשבוניות בבית הכנסת! וציפה במתח לתשובתו של הגאון. האיגרת ממדינת הים הגיעה ליעדה. בידו של רבי עובדיה נחה מעטפה מהאי ג'רבא שבדרום תוניסיה. ראש ישיבת 'בית אלי' שקע בקריאת השאלה והתשובה. ניכר היה במכתב הארוך, כי שונה הוא משאר המכתבים.

רבי עובדיה שלמד היה בקבלת מכתבים מכל תפוצות העולם, היה מופתע הפעם מתוכן המאמר שנשלח. מנוסח האיגרת ניכר היה, שהכותב מוכיח בקיאות עצומה במרחבי הש"ס והפוסקים, והראה על ידע וגאונות מדהימה של הכותב. גם הלשון הייתה בהירה וצחה בסדר מופתי. והכתב - נאה להפליא. רבי עובדיה הוסיף לעיין בהשתאות בכתב היד, ולא הפסיק להתפעל מהניתוח האומנותי של הכותב בנבכי הסוגיא, ומפירוק הבעיה לנתחיה בצורה מפליאה. בעוברו על הדברים, ברור היה לו לרב מעל כל ספק, כי לפניו איגרת מאת איש זקן וסב מזקני ארץ, מגדולי חכמי ג'רבא, אם לא הגדול שבהם. מיד שלף את הקסת והקולמוס ומיהר לשגר תשובה ארוכה ומפורטת אל כבוד הגאון רבי מצליח מאזוז. והרב הנזכר האריך הרחיב בדברי הפוסקים ראשונים ואחרונים. זמן רב ארכה לרבי עובדיה כתיבת התשובה, עד שסוף סוף סיים, מיהר להכניס למעטפה. טרם שלשל את המעטפה ליעדה, עלה בדעתו רעיון נפלא, הן כותב המכתב מן הסתם מגדולי העיר ג'רבא הוא. תיכף שלח את המכתב והוסיף דף קטן: "אבקש מכבוד מעלתו לערוך מגבית כספית דחופה מאנשי קהילתו בתוניס, לטובת ישיבת המקובלים בית א-ל השרויה במצב קשה..." את התגובה המפתיעה למכתב הקצר הזה, לא ציפה רבי עובדיה לקבל באופן מיד, אך היא נשלחה כצבי והדהימה אותו בתוכנה: "לא אוכל לערוך מגבית, כי נער אנכי, עודני בחור ויושב בישיבה, ואין דרכי לצאת ולבוא בין בני אדם..."

(פניני עין חמד)

יום עיון לרווקים ופגיונים

בנושא הדרכה למציאת זיווג

ארגון ביתנו החדש שמח להזמין אתכם ליום עיון

במהלך היום יינתנו הרצאות מפי הרב אבנר קוואס שליט"א בנושאים מציאת זיווג, ניהול פגישה והעצמה אישית

יום חמישי כ"ו טבת תשפ"ו 15/1/26
בשעות אחה"צ 3 בירושלים

כיבוד עשיר / צולנט, בירה ועוד

לפרטים והרשמה: *9421 שולוחה 5

ניתן להצטרף לקורס ביום

ש"ל כל משתתף הספר "וילחוננו".

ראיונות עם שדכניות במקום

